

ธรรมดี

พระอาจารย์สงบ มนฺตสนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ ตั้งใจฟังธรรม วันนี้วันอุโบสถสามัคคี แล้วเป็นวันพระใหญ่ วันพระใหญ่เห็นไหม วันนี้เป็นวันมาฆบูชา วันมาฆบูชาหมายความว่าวันที่พระสงฆ์ ๑,๒๕๐ องค์ มีความระลึกถึงบุญคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ระลึกถึง ระลึกถึงบุญคุณ ระลึกถึงว่าสิ่งที่ท่านได้เสวยอยู่เป็นวิมุตตिसุขๆ นี่มันได้มาจากไหน ถ้าไม่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นคนชี้ นำ พระ ๑,๒๕๐ องค์นี้ก็ยังเป็นฤๅษีชีไพร ยังเป็นผู้ที่ถือตัวถือตน ถือว่าตัวเองมีอำนาจวาสนานะ

นี่ชฎิลสามพี่น้องถือตัวถือตนมากเพราะเป็นอาจารย์ของพระเจ้าพิมพิสาร เป็นอาจารย์ของกษัตริย์ แล้วมีฤทธิ์มีเดช นี่เขาจะหลงในความเห็นของเขาเล็กน้อยขนาดไหน แต่เพราะว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ไปชี้ นำ “เธอไม่ใช่พระอรหันต์” นี่ เห็นไหม เขาสำคัญตนไป

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปอาศัยเขาอยู่ด้วย ขออาศัยเขาอยู่ แต่เขาไม่ให้ อยู่เพราะเขาหวงลาภของเขา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า “ถ้าสมณะไม่ให้สมณะพึ่งพาอาศัย สมณะไม่ต้อนรับสมณะ จะเป็นสมณะได้ยังไง” มันจนด้วยเหตุด้วยผล เห็นไหม ฉะนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพักอาศัยอยู่นั้น พอพักอาศัยอยู่นั้น ให้ไปอาศัยที่โรงไฟไหม้ ถ้าอาศัยที่โรงไฟไหม้เขามีพญานาคอยู่ คิดว่าสมณะนี้จะต้องสิ้นชีวิตด้วยฤทธิ์ของพญานาคนั้น มาเห็นที่ไรก็ โธ่ ยังอยู่ ยังอยู่ ฮือ สมณะนี้เก่ง แต่สู้เราไม่ได้ เราเป็นพระอรหันต์ สมณะนี้เก่ง แต่สู้เราไม่ได้ เราเป็นพระอรหันต์

จนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก “เธอไม่ใช่พระอรหันต์” นี่คอดก เห็นไหม เวลาคอดกแล้วนี่ขอบวชกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาขอบวชกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ชี้ นำ เป็นผู้ชี้แนะไง นี่บูชาไฟอยู่นั้น นี่ของร้อน ตาเป็นของร้อน หูเป็นของร้อน รูปเป็นของร้อน สรรพสิ่งนี้เป็นของร้อน ร้อนเพราะโทสัคคินา เพราะโมหัคคินา นี่มันร้อนไป เพราะบูชาไฟๆ ไฟมันร้อน เวลาองค์สมเด็จพระ

สัมมาสัมพุทธเจ้าเทศน์ว่า การเทศน์ว่า การเข้าไปถึงจิตนิสัยเดิมของเขา เขาบูชาไฟอยู่ เขาถือตัวถือตนอยู่ว่าเขามีอำนาจ เขามีฤทธิ์มีเดช

สรรพสิ่งเป็นของร้อน ฤทธิ์เดชนั้นแหละเป็นของร้อน ร้อนเพราะโทสะ ร้อนเพราะโมหะ ร้อนเพราะความโลภ ความหลง ร้อนเพราะหลงตัวเองใจ ร้อนเพราะสำคัญตนว่าตัวเองยิ่งใหญ่ ใจนี้เพราะร้อนอย่างนั้น แล้วมีความสุขที่ไหน มันไม่มีความสุขหรอก แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ชี้แนะเห็นไหม นี่สิ่งนี้เป็นของร้อน ร้อนเพราะอะไร ร้อนเพราะโทสะ ร้อนเพราะโมหะ ร้อนเพราะกิเลสตัดทอนความทะยานอยาก ถ้าร้อนเพราะกิเลสตัดทอนความทะยานอยาก ให้มีสติมีปัญญาใคร่ครวญ เห็นไหม เวลาสำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา วันนี้นะลึกถึงบุญถึงคุณ ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ชัก ชักผู้หลง ชักผู้เห็นสำคัญผิด ชักคนที่ไปทางอื่นแล้ว ชักกลับมาๆ ชักกลับมาไม่ใช่ชักกลับมาธรรมดา นะ ชักกลับมายังชี้ทางที่ถูกให้อีกด้วย

ทางที่ถูกเป็นยังไง ทางที่ถูก เห็นไหม ดูลิ ศาสนาไหนไม่มีมรรค ศาสนานั้นไม่มีผล จิตใจดวงใดถ้ามันสร้างมรรคสร้างผลขึ้นมาไม่ได้ จิตใจดวงใดที่ยังศีล สมาธิ ปัญญา ยังสร้างขึ้นมาไม่เป็น ยังทำขึ้นมาไม่ได้ มันจะเอาผลมาจากไหน ผลมันเกิดขึ้นมา มันก็เกิดขึ้นมาจากศีล สมาธิ ปัญญา ปัญญาในการภาวนาอันนั้น ถ้าปัญญาอันนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ชี้แนะ เขาใช้ปัญญาของเขาไตร่ตรองของเขาไป เวลาปัญญาเขาไตร่ตรองของเขาไป จนเขาสำเร็จเป็นพระอรหันต์นะ

พอสำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา เห็นไหม พระเจ้าพิมพิสารจะมาเคารพอาจารย์ของตน พอมาเห็นสมณะหนุ่มๆ องค์หนึ่ง สมณะหนุ่มๆ คือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่อายุ ๓๘ อาจารย์ของเขาชราคร่ำคร่าอยู่แล้ว “เอ๊ ใครเป็นอาจารย์ของใคร” เพราะตนเองก็เคยพบเจ้าชายสิทธัตถะ เวลาเจ้าชายสิทธัตถะออกมาที่จะแสวงหาจะประพฤติปฏิบัติ นี่ให้กองทัพครึ่งหนึ่งให้ไปเอาคืนมา เห็นไหม เราไม่ต้องการ สิ่งที้ออกมาๆ ด้วยศรัทธา ออกมาด้วยความเชื่อ ออกมาด้วยแสวงหาโมกขธรรมจริงๆ ถ้าสำเร็จแล้วให้กลับมาสอนด้วย

แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๖ ปีที่ไปรื้อไปค้นไปปฏิบัติอยู่ พระเจ้าพิมพิสารก็ปกครองอยู่นะ ก็ไปได้อาจารย์ นี่แล้วยังเคารพบูชาอาจารย์ของตน “แล้วนั้นใคร สมณะหนุ่มๆ มานั่งอยู่นั้น” องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกกับชฎิลสามพี่น้อง เห็นไหม คนพี่ เป็นหน้าที่ของเธอ เหาะขึ้นไปข้างบนแล้วลงมากราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นอาจารย์ ข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์” เหาะขึ้นไปแล้วลงมา “องค์สมเด็จพระ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดา เป็นอาจารย์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์” เหาะขึ้นไป แล้วลงมา

จนพระเจ้าพิมพิสารเห็นจึงเข้าไปกราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ฟังเทศน์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่สมณะหนุ่มๆ นี่อาจารย์ของเรามีอายุมากแล้ว แล้วเราจะเข้าไปหาใคร นั่งอยู่คู่กัน เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกนี่เป็นหน้าที่ของเธอ เหาะขึ้นไปเลยนะ เหาะขึ้นไปแล้วเหาะลงมากราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

วันนี้วันมาฆบูชา พระ ๑,๒๕๐ องค์ระลึกถึงบุญถึงคุณ มาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยไม่ได้นัดไม่ได้หมาย เห็นไหม นีรมุติสุขๆ อยู่ในใจดวงนั้น มันยืนยันว่ามรรคว่าผลในพุทธศาสนานี้มีจริง แล้วมันมีจริงอยู่ที่ไหน มันมีจริงอยู่ในเซฟ มีจริงอยู่ในธนาคาร มีอยู่จริงที่การสะสมนั้น ไม่มี มันมีจริงมันมีจริงอยู่ในหัวใจนั้น เพราะในหัวใจนั้นมันทุกซ์มันยาก

หัวใจเราเนี่ยมันทุกซ์มันยาก เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะด้วยบุญกุศลนะ ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาเป็นมนุษย์เกิดมาพบพุทธศาสนานะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระโพธิสัตว์ แสงหาสัจธรรมอันนี้มาด้วยความมุมานะบากบั่น กว่าจะได้สิ่งนี้มาเป็นสมบัติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนามารื้อสัตว์ชนสัตว์ใจ

วันนี้วันสำคัญสำคัญอย่างนี้ พระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ระลึกถึงบุญถึงคุณ ไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศน์ว่าการ เห็นไหม สิ่งที่ว่าไม่ทำความชั่วใดๆ ทั้งสิ้น ทำแต่คุณงามความดี นี่ทำจิตใจให้ผ่องแผ้วๆ ทำผ่องแผ้วไว้เพื่ออะไร ทำผ่องแผ้วนี่เป็นการยืนยัน ยืนยันความจริงใจ เพราะความจริงมันอยู่ในหัวใจ เห็นไหม นี่ควักออกมาอวดกันไม่ได้ใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าใจสิ่งนี้ทั้งนั้น เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นเจ้าของศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้รื้อค้นขึ้นมา ผู้รื้อค้นขึ้นมา ผู้เป็นเจ้าของ กับแจกมา พยายามรื้อสัตว์ชนสัตว์ในใจของสาวกสาวกจะยืนยันๆ มาในใจใจ

ถ้าเป็นสัจจะความจริงๆ สิ่งที่เป็นความจริงๆ ในหัวใจนี้ ถ้าความจริงในหัวใจนี้ เห็นไหม เราเกิดมาที่กลางพุทธศาสนา เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพุทธศาสนา มีอำนาจวาสนาเห็นภัยในวัฏสงสาร เห็นภัยในการกระเสือกกระสนของการครองเรือน การครองเรือนๆ

เห็นไหม การครองเรือนนี้เป็นเรื่องที่ว่ามีความสุขน้อย มีความทุกข์มากใจ วิดทะเลทั้งทะเลเอาปลาน้อยๆ ตัวหนึ่งนะ

ชีวิตนี้สมบุกสมบัน สมบุกสมบันขึ้นมา นี่ชีวิตของฆราวาส เราเห็นภัยในวัฏสงสาร เรา มาบวชเป็นพระ ถ้าบวชเป็นพระขึ้นมา นี่ เห็นไหม บวชเป็นพระขึ้นมาเพื่ออะไร เพื่อจะ ประพฤติปฏิบัติ เพื่อจะรื้อค้นขึ้นมา เพราะเราก็กู้สำคัญตนทุกคนว่าเรามีความสามารถ เรามีสติ มีปัญญา เราเป็นคน คนที่ยอดคน ถ้ายอดคนมันต้องทำยอดธรรมขึ้นมาให้ได้ในหัวใจสิ เห็น ไหม นี่หลวงตาทำนพุดประจำ ถ้าพระเราไม่ทรงธรรมทรงวินัยไม่ได้ ใครจะทรง ถ้าพระของเราไม่ ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ไม่มีคุณธรรมในหัวใจขึ้นมา ใครจะปฏิบัติ ถ้ามันปฏิบัติขึ้นมาแล้วมัน ต้องมีคุณธรรมในหัวใจขึ้นมาสิ

ถ้ามีคุณธรรมในหัวใจขึ้นมา เห็นไหม สิ่งที่ยอดขึ้นมา ดูนินสิ ดินที่เขาเอามาทำปั้นโอ่ง ปั้นไห นี่เขาต้องคัดเลือกของเขา นี่เขาต้องย่ำดินของเขา เขาจะปั้นโอ่งปั้นไหขึ้นมาเพื่อ ประโยชน์การใช้สอยของเขา นี่เขายังคัดแยกแยะใจ ไอนี้ก็เหมือนกัน เราจะประพฤติปฏิบัติ ขึ้นมา คุณธรรมในหัวใจ ศีลสมาธิปัญญาๆ สิ่งที่เราศึกษามากก็ศึกษามาด้วยตำรับตำรา นี่ก็ เหมือนกัน ดินก็มีอยู่ทั่วไป เหยียบย่ำอยู่ทั่วไป แต่มันปั้นโอ่งไม่ได้ มันปั้นขึ้นมาแล้วมันปั้นมา เป็นรูปแบบได้ แต่มันใช้งานไม่ได้เพราะมันไม่มีความละเอียดพอ นี่ใช้สอยไม่ได้ เอาไว้ตั้งโชว์ นี่ก็เหมือนกัน ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา ถ้าไม่ประพฤติปฏิบัติ ขึ้นมาเป็นของเรา เราก็อวด สำคัญตนนี่ไง

นี่ภิกษุหนุ่มผ้าธงชัยพระอรหันต์ จีวรของเราในยุคโบราณ เห็นไหม เกรงใจผ้าเหลือง ยกให้ผ้าเหลืองใจ นี่ผ้าเหลืองๆ อยู่ในร้านค้าเยอะแยะไป สิ่งที่ทำนมนั้นเป็นประเพณี วัฒนธรรม เป็นความเชื่อ แต่ของเราความเชื่อเขาก็เลสไม่ได้ ความเชื่อ ศรัทธาความเชื่อเป็น อริยทรัพย์ของมนุษย์ ถ้ามีศรัทธามีความเชื่อขึ้นมาจะได้มาพิสูจน์เรื่องศาสนา ถ้าไม่มีศรัทธา ไม่มีความเชื่อ มันก็ไม่รื้อค้นคว้า มันก็ไม่รื้อค้น ไม่สนใจ ไม่แสวงหา ถ้ามีศรัทธาความเชื่อ.. “มันจริงหรือเปล่าๆ” ถ้ามันจริงหรือเปล่าเข้ามานี้ก็เข้ามารื้อค้น เข้ามาศึกษา เข้ามาค้นคว้า ถ้า มาค้นคว้าขึ้นมาแล้ว ศีลสมาธิปัญญาเกิดขึ้นมาได้ยังไง

ถ้ามีศรัทธาความเชื่อ ศรัทธาๆ เรื่องอะไรก็ได้ ความศรัทธานั้นศรัทธามันแก้กิเลสไม่ได้ แต่มีศรัทธาแล้วเรารื้อค้นของเรา เพราะเรายอดคน เรามีสติมีปัญญา เราก็กัดแยกของเราสิ ถ้า มันคัดแยกขึ้นมา สิ่งใดที่มันเป็นประโยชน์กับเรา เห็นไหม นี่มันใช้ปัญญา ใช้ปัญญาตรึก ตลอดเวลา ปัญญามีมากมายตลอดเวลา โต้แย้งเรื่องธรรมวินัยเห็นไหม ดูลสิ เวลาธัมมะสภาจฉาย

เอตัมมัง คละมุตตะมัง ครูบาอาจารย์เราท่านโต้แย้งกันด้วยเหตุด้วยผล ท่านโต้แย้งกันเพราะท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นมาแล้วมันมีสิ่งใดตกค้างในใจ ท่านก็มาโต้แย้งกัน โต้แย้งหาเหตุผลเพื่อหาช่องทางกันไป นั่นเป็นบัณฑิต

แต่ไอ้เราศึกษามาๆ ไขว่ดวง ศึกษามาเพื่อโต้แย้งกัน โต้แย้งเพื่อเอาชนะคะคานกันชนะได้อะไร แพ้เป็นพระชนะเป็นมาร มันเป็นมารทั้งนั้น มีชื่อเสียง มีเกียรติศัพท์ มีเกียรติคุณว่าตัวเองนี่เป็นนักปราชญ์ มีชื่อเสียง เหยียบย่ำเขาไปทั่ว มันจะมีประโยชน์อะไร นี่มันไร้ค่า

นี่ถ้ามันเป็นอะไร แพ้เป็นพระๆ นี่ ปราบมันให้อยู่ลิ แพ้เป็นพระนี่มันสงบระงับไป แพ้เป็นพระนี่ปราบหัวใจของตนใจ ถ้าหัวใจของตนมันอยู่ในอำนาจของตนแล้ว มันจะตื่นไปไหน มันไม่ตื่นไปไหน แล้วมันสงบสุขด้วย อยู่ที่ไหนก็มีความสุข อยู่ที่ไหนก็มีความสุขสงบระงับ ถ้าอยู่ที่ไหนมีความสุขสงบระงับขึ้นมา นั่นแหละความจริง ถ้าความจริงมันเกิดขึ้นมาจากหัวใจ นี่มันเป็นผลงานของเราใจ

นี่พระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้ไม่ได้หมายนะ ด้วยระลึกถึงบุญถึงคุณด้วยกันทั้งนั้น ถ้าระลึกถึงบุญถึงคุณด้วยกัน นี่มันเป็นความดี นี่กรรมดี ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว กรรมดีๆ การกระทำนั้นเป็นกรรมดี เห็นไหม กรรมดีจากภายนอก กรรมดีจากภายนอกที่เขาทำกันอยู่ นี่กรรมดี

คนเราทั้งชีวิตนะ เกิดมา มีสัจจะ ทำคุณงามความดีขึ้นมา เห็นไหม ความดีเป็นความดี กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมมันหอมทวนลม มันจะมากจะน้อยมันจะเป็นการกระทำ การกระทำจากภายนอก คนที่มีอำนาจวาสนาบารมี คนที่มีบารมี คนที่มีบารมีคือเขาได้สร้างของเขา มา คนจะมีบารมีเห็นไหม มีคนนับหน้าถือตา คนเขาเคารพนับถือ นับถือเพราะอะไร เพราะน้ำใจของเขา เพราะคุณธรรมของเขา เวลากระทำการใด กระทำสิ่งใดนี้ เห็นไหม คนที่มีธรรมเห็นใครทำคุณงามความดีนี้อนุโมทนาไปกับเขา ไอ้เราเห็นคนดีกว่าเราไม่ได้ ใครมีปัญญาเหนือตนไม่ได้ ย่ำเขาเลยๆ ไอ้นั้นเป็นความดีเธอ นี่พาล มีแต่กรรมชั่ว เพราะกรรมชั่วมันถึงทำให้เรากุดตัวน

กรรมดี ๆ นะ ดูลิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปหาใคร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าร้อยสัตว์ชนสัตว์นะด้วยอนาคตังสญาณ นี่พุทธกิจ ๕ เล็งญาณนะ ใครที่มีอำนาจวาสนาใครที่มีอำนาจวาสนาจิตใจของเขาเป็นบุญเป็นกุศล จิตใจเป็นบุญเป็นกุศลเป็นบัณฑิต พุดแต่

สิ่งที่ดีงาม ฟังแต่สิ่งที่ดีงาม ฟังรู้เรื่องใจ จิตใจที่เป็นบาป บาปอกุศล พุทก็เอารัดเอาเปรียบเขา แล้วความดีฟังไม่ได้ ฟังแล้วมันขัดอกขัดใจ นี่ไง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเล็งญาณ เล็งญาณว่าจิตใจของคนที่มีอำนาจวาสนา แต่ถ้าชีวิตเขาสั้นไปเอาคนนั้นก่อนๆ นี่การกระทำ เห็นไหม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ได้ดีไม่ได้ดีดั้นใดๆ ทั้งสิ้น ไม่ได้แสวงหาสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น แต่ด้วยสายบุญสายกรรม คำว่าร้อยสัตว์ชนสัตว์คนอื่นไม่มีความสามารถทำอย่างนั้นได้ไง ใครจะรู้ได้ถึงความรู้สึกนึกคิดของคน ใครจะรู้ได้ถึงอำนาจวาสนาของคน นี่ไง เรายังสงสัยกัน กรรมเก่ากรรมใหม่มีจริงหรือเปล่า การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะเป็นความจริงหรือ ไม่ใช่การเขียนเสือให้วัวกลัวหรือ ชูกันเฉยๆ นะ ชูไว้นะ เอารัดเอาเปรียบไป นี่สิ่งที่เอารัดเอาเปรียบไว้ เอาเรื่องบาปเรื่องกรรมมาดขี่กัน แล้วก็มาตักดวงผลประโยชน์ ใอันมันเป็นคนพาล ใ้พวกพาลมันทำอย่างนั้น

แต่ถ้าเป็นจริงๆ นะ คนที่เป็นธรรมมันจะไปกดขี่ใคร ธรรมสังเวชนะ มันสังเวชแม้แต่ชีวิตของเรา มันสังเวชนะ นี่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ สิ่งนี้มันเป็นอนิจจัง มันของชั่วคราวทั้งนั้น ของชั่วคราวที่คนที่มีสติมีปัญหา ชีวิตหนึ่ง เห็นไหม อายุขัยหนึ่ง นี่ถ้าเราทำได้ทำมากได้ น้อยขนาดไหน มันจะติดกับใจดวงนั้นไป เพราะการกระทำ เห็นไหม เจตนาสื่อถึงการกระทำ เจตนาอันสร้างแต่คุณงามความดีอันนั้น ผลที่ตกอยู่ใจดวงนั้นมันมีแต่คุณงามความดีทั้งนั้น

ถ้ามีคุณงามความดีทั้งนั้น เห็นไหม นี่สิ่งที่มันเป็นอนิจจัง ชีวิตหนึ่งจะมีสิ่งใดตกไปในหัวใจ นั้นบ้าง ถ้าตกไปในหัวใจนั้นพันธุกรรมของมันได้ตัดแต่ง เห็นไหม พันธุกรรมของมันได้ตัดแต่งที่ดี มันจะรับแต่ความดีๆ ใจ พันธุกรรมที่ดีมันจะเข้ากับสสารเป็นสิ่งที่ดี เวลาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไง ถ้าเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะบาลานซ์กันด้วยเวรด้วยกรรม เห็นไหม สายบุญสายกรรม ถ้าสายกรรมที่มันดี สายกรรมที่มันดีคือสายพันธุ์ที่มันดี มันอยู่สูง มันอยู่เบา มันจะไปเกิดกับสายกรรมที่อยู่ต่ำกว่า เห็นไหม นี่การบาลานซ์กันระหว่างกรรมของพ่อของแม่ ระหว่างลูกที่มันเกิดร่วมกันไง การเกิดร่วมกันนี้ เราทำคุณงามความดีของเราให้มันตกผลึกในหัวใจของเรา ตกผลึกในหัวใจของเรา นี่พันธุกรรมของมันได้ตัดแต่งไป

แต่การกระทำมันไปขัดแย้งกับกิเลสใจ ถ้ากิเลสของเรา ความเห็นแก่ตัว ความมักง่าย มันไม่ยอมรับหรอก ความเห็นแก่ตัว ความมักง่าย ความต่ำช้า ความต่ำช้ามันจะสร้างแต่ความต่ำช้า อยากรู้ชื่อเสียงมีเกียรติศัพท์เกียรติคุณด้วยการฉกฉวย ด้วยการเหยียบย่ำ มันจะมีประโยชน์อะไร มันได้มาได้มาด้วยเวรด้วยกรรมอย่างนี้ ได้มาด้วยเวรด้วยกรรมก็ผ่านไปให้เขา สรรเสริญ เยินยอ ฉาบฉวย ให้เขาได้เห็น มันเป็นประโยชน์กับใคร มันมีแต่เวรแต่กรรมทั้งนั้น

พันธุกรรมของมันตัดแต่งแต่ความเลวๆ แล้วมันจะดีขึ้นมาได้ยังไง นี่ไง นี่ว่าชนะเป็นมารๆ มัน
เป็นมารตั้งแต่ต้นๆ มันมองไม่เห็นใจ กรรมชั่ว

แต่กรรมดีๆ เห็นไหม กรรมดีแม้แต่การกระทำมันเป็นความดีทั้งนั้น กรรมดีเพื่อความ
ดี ทำดีทั้งเหวๆ มันให้ผลทั้งนั้น ทำดีต้องได้ดี เพียงแต่ความดีนั้นมันถึงผลหรือยัง กรรมดีไ้
กรรมดีคือการกระทำ สิ่งที่เป็นความดีๆ อันนี้ ความดีคือความดี กรรมดีให้ผลเป็นความดี
ความดีมันตัดแต่งของมัน แต่ แต่ในความเป็นจริงมันเยอะไ้ คนมันเยอะ จิตเวียนวายตายเกิด
ในวัฏฏะมหาศาล นี้พอมหาศาลความเสมอภาคอย่างนั้นมันมีของมันอยู่ การเจริญองกาม
ขึ้นมา แต่ที่มันจะเด่นขึ้นมาที่มันจะมีประสบการณ์มากขึ้นมา อันนั้นต่างหากละ ถึงเวลามัน
ให้ผลมันก็ให้ผลสิ่งนั้นก่อน มันให้ผลสิ่งนั้นก่อนเพราะสิ่งนั้นมันมีสิ่งตอบรับ เห็นไหม
ปฎิคาหก ผู้ให้ให้ด้วยความบริสุทธิ์ ผู้รับรับด้วยความบริสุทธิ์ มันตอบรับกัน มันมีผลต่อกัน มี
ผลต่อกันขึ้นมามันก็มีประโยชน์ต่อการกระทำอันนั้น การกระทำอันนั้นมันก็ให้สู่ใจดวงนั้น แล้ว
ใจดวงนั้นไปเวียนวายตายเกิดในวัฏฏะจะเป็นใครละ เขาจะเป็นใคร จะเป็นสิ่งใด เขาเป็นวาระ
ของเขา เป็นโอกาสของเขา นี่คือว่ากรรมดีๆ ไ้

การกระทำ สิ่งที่ดีงามๆ เห็นไหม สิ่งที่ดีงาม สิ่งที่ดีงามจากภายนอก การดีงามจาก
ภายนอกคือการกระทำ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว นี่การกระทำของเรา เห็นไหม นี่ครูบาอาจารย์ของ
เราถึงได้มีข้อวัตรปฏิบัติขึ้นมาไ้ นี่เป็นเครื่องอยู่ของใจๆ ใจนี้เป็นนามธรรม ใจนี้ เห็นไหม ใจ
นี้ปฏิสนธิจิต เกิดมาในไข่ ในครรภ์ ในน้ำคร่ำ ในโอปปาติกะ กำเนิด ๔ มันถึงได้มาเกิดเป็น
สิ่งมีชีวิต พอเกิดเป็นสิ่งมีชีวิตแล้ว เกิดมาแล้วนี้ชาติหนึ่ง เห็นไหม ชาติปี ทุกขา ชาติการเกิด
เป็นความทุกข์อย่างยิ่ง เพราะมีสถานะเป็นผู้รองรับความดีความชั่ว แต่ความดีความชั่ว เห็น
ไหม ชาติ ชาติปี ทุกขา ชาติเป็นความทุกข์อย่างยิ่ง

แต่เวลาการเกิดนี้ การเกิดนี้เป็นอริยทรัพย์ เป็นอริยทรัพย์ ถ้าไม่เกิดมันไปเกิดเป็น
ประเภทอื่นไ้ ชาติการเกิดเป็นทุกข์อย่างยิ่งๆ เป็นทุกข์ในชาติปัจจุบันนี้ เป็นทุกข์อย่างยิ่ง
เพราะเรามีสติปัญญาในการค้นคว้าในการกระทำ นี้อยู่ทางโลกเขาก็แบกหามของเขา เขาก็
อยากมีความมั่นคงในชีวิตของเขา เขาก็แสวงหาของเขาเพื่อความมั่นคงของเขา ดูความมั่นคง
ของเขา ความมั่นคงตั้งแต่อดีตมา เห็นไหม นี่การเคลื่อนย้ายการคมนาคมมันยังไม่เจริญ สิ่ง
ต่างๆ มันก็ต้องใช้เวลา ยิ่งต่อไปอนาคต สรรพสิ่งมันเร็วขึ้นๆ ชีวิตนี้มันจะลำบากมากกว่านี้ นี่
สิ่งที่ทำอยู่ๆ ชีวิตนี้มันต้องทันกับวิทยาศาสตร์ ทันกับสิ่งที่เราคิดค้นขึ้นมา สิ่งที่เราคิดค้นขึ้นมา
เพื่อผลประโยชน์ เพื่อความสะดวก แต่เพื่อความสะดวกในการแข่งขัน มันก็ต้องมีการแข่งขัน
มีการกระทำขึ้นไป มันก็ยิ่งมากกระตุ้นให้การกระทำ ชีวิตนี้ยังทุกข์ยากมากกว่านี้

แต่เราเห็นภัยในวัฏสงสาร นี่เรามาบวชเป็นพระ ถ้าบวชเป็นพระขึ้นมา ก็เลสของเรา เห็นไหม มันแข่งขันกับธรรมๆ เวลาธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมของครูบาอาจารย์ของเรา เห็นไหม วันนี้นั้นสำคัญ เป็นการยืนยันเลย วันมาฆบูชา วันมาฆบูชาเป็นวันที่พระสงฆ์ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบวชให้เป็นเอหิภิกขุ เอหิภิกขุคือบวชให้เอง เห็นไหม บวชให้เอง สั่งสอนเอง ประสบความสำเร็จเอง เป็นความจริงๆ ความจริงนี้มันเป็นความจริงที่มันเป็นอดีตมา

ความจริงนี้มันเป็นความจริงที่มันฝังไว้ในศาสนานี้ เป็นการยืนยัน เป็นการยืนยันว่าช่วงปีแรกนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วเสวยวิมุตติสุข แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปเทศน์ปัญจวัคคีย์ แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปเทศน์ยสะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาเทศน์สั่งสอนชฎิลสามพี่น้อง ขวบปีเดียว ผลงานขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่สิ่งนั้นเป็นพระอรหันต์ เห็นไหม พระอรหันต์เริ่มต้นตั้งแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศน์ยสะกับบริวารของยสะ เป็นพระอรหันต์ ๖๐ องค์ ทั้งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็น ๖๑ องค์ “เธอทั้งหลาย พ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์ เธออย่าไปซ้อนทางกัน อย่าซ้อนทางกัน” เราก็จะไปเอาชฎิลสามพี่น้อง นี่ ๖๐ องค์ อย่าไปซ้อนทางกัน พระอรหันต์ล้วนๆ ไม่มีปุถุชนเลย เวลาไปสั่งสอน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปได้อีกพัน นี่เฉพาะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้ว ๖๐ องค์ ไปเห็นไหม

นี่พูดถึงว่า เวลาสิ่งที่มีมันเป็นจริง สิ่งที่คุณครูบาอาจารย์ที่เป็นจริง สิ่งที่ว่าโลกนี้เราร้อนนักๆ โลกนี้เราร้อน สหชาติเกิดมาร่วมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทุกคนก็อยากแสวงหา ทุกคนก็อยากจะหาทางออก แล้วพระที่มาจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์ คือมันไม่ติดทั้งทางโลก ไม่ติดทั้งชื่อเสียงเกียรติยศเกียรติคุณ ไม่ติดในทางที่เป็นทิพย์ เป็นทิพย์คือหวังภพหวังชาติหวังอะไร ไม่มี พ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์ สิ่งที่เป็นลาภสักการะ สิ่งที่เป็นการโลกธรรม ๘ ไร้สาระ

เพราะเป็นพระที่มีคุณธรรม มีคุณธรรม เห็นไหม ต้องการหัวใจของสัตว์โลก เวลาหลวงตาท่านไปไหนๆ ท่านบอกท่านไปเอาน้ำใจของคน ท่านไม่เคยไปเอาสิ่งใดเลย สิ่งที่เกิดขึ้นมานั้นเกิดขึ้นมาจากน้ำใจของคน เกิดขึ้นมาจากศรัทธาของคน แต่จริงๆ แล้วท่านไปเอาน้ำใจคน สิ่งทีเพราะมันมีน้ำใจ เพราะใจมันเป็นธรรม มันถึงทำสิ่งนั้นได้ สิ่งที่ได้เพราะหัวใจเป็นธรรม หัวใจที่มีคุณค่า ถ้าหัวใจนี้ไม่มีคุณค่าทำสิ่งนั้นไม่ได้ หัวใจที่มีคุณค่า หัวใจที่แสวงหา หัวใจที่จะแสวงหาไว้เป็นของของตน ของของตนมันไม่มี เพราะตนมันไม่มีอยู่แล้ว

นี่ ดูลิ การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ทุกคนมันต้องตายไปทั้งนั้น มันจะอยู่ค้ำฟ้าไปที่ไหน แล้วของที่แสวงมานี้มันเป็นสมบัติสาธารณะ สมบัติสาธารณะนี้มันจะเป็นของใคร แม้แต่คำว่าสาธารณะทุกคนก็มีสิทธิ์ คำว่ามีสิทธิ์ คนที่มีอำนาจวาสนาไง ถ้ามีอำนาจวาสนาก็ย้อนกลับมาเรื่องเวรเรื่องกรรมแล้ว กรรมดีทางโลกก็เป็นกรรมดีทางโลกนะ ชีวิตหนึ่งถ้าได้ทำคุณงามความดีมาต่อเนื่อง พอต่อเนื่องมันเป็นอำนาจวาสนาบารมีนะ ถ้าทางโลกมันก็มีชื่อเสียงเกียรติ ศัพท์จัดไว้ในประวัติศาสตร์

แต่ถ้าเป็นทางธรรม ถ้าทางธรรมมันมีคุณค่ามหาศาลเลย ถ้าทางธรรม มีคุณค่ามหาศาล เพราะประวัติศาสตร์มันไม่จดหรอก แต่มันจดลงภพลงชาตินี้ มันจดลงอยู่ปฏิสนธิจิตนี้ เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าย้อนอดีตชาติ บุพเพนิวาสานุสสติญาณ อดีตชาติไปตั้งแต่เราเคยเป็นพระเวสสันดรไปเลย ไม่มีต้นไม่มีปลาย จดมาๆ โลกไม่รู้ไม่ทัน โลกไม่รู้ไม่ได้ วิทยาศาสตร์ค้นคว้าไม่ได้ วิทยาศาสตร์ยังไม่เชื่อเลยว่าเรื่องจิตวิญญาณมีจริงหรือเปล่า ผีมีจริงหรือเปล่า แล้วภพชาติเวียนว่ายตายเกิด วิทยาศาสตร์ยังไม่เชื่อ นี่มันเรื่องของวิทยาศาสตร์ มันไม่เกี่ยวกับผู้ปฏิบัติ มันไม่เกี่ยวกับผู้ความจริง เพราะปัจจัยตั้ง เพราะอัตตาหิ อัตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ใจดวงนั้นเป็นผู้รู้คั่นในใจดวงนั้น ใจดวงนั้นเป็นผู้มีทุกข์มียากในใจดวงนั้น ใจดวงนั้นเพราะมีติดบอด ใจดวงนั้นถึงได้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ถ้าใจดวงนั้นมีหุตาสว่างขึ้นมา ใจดวงนั้นมันจะไปเกิดที่ไหน มันไม่ไปเกิดเพราะมันมีสติมีปัญญาของมัน

แล้ววิทยาศาสตร์ก็เป็นวิทยาศาสตร์ ทำไมต้องไปโต้แย้งกับเขา เรื่องของวิทยาศาสตร์มันก็เป็นเรื่องของการค้นคว้า เรื่องการพิสูจน์ทางสสาร แล้วเรื่องของเรานี้พิสูจน์ทางพุทธศาสตร์ พุทธศาสตร์ก็ทางจิต ทางจิตวิญญาณการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ถ้าการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันไม่มี มันไม่มีคนโกงคนฉลาดหรอก คนที่โกงคนที่ฉลาด คนที่มีปฏิภาณไหวพริบ คนที่เขามีสติมีปัญญาของเขา เพราะเขาได้สร้างของเขา มา พันธุกรรมของเขาได้ตัดแต่งมาที่ดี พันธุกรรมของเขาได้ฝึกฝนมา พระอรหันต์แต่ละประเภท เห็นไหม เอตทัคคะ ๘๐ องค์ สร้างมาแตกต่างกัน การสร้างมาแตกต่างกันเพราะอำนาจวาสนาของคนเขาส่งมาแตกต่างกัน ถ้าสร้างมาแตกต่างกันนี้เพราะกรรมเก่า

กรรมนั้นมันมีของมันมา นี่ใครจะไปปฏิเสธ ใครจะไปแก้ไขประวัติศาสตร์ละ ประวัติศาสตร์ยังแอบลอกกันนะ ภพชาติมันแก้กันไม่ได้ ถ้ามันแก้ได้แก้ได้ตรงนี้ แก้ได้ปัจจุบันนี้ สิ่งใดที่มันเป็นมาแล้ว นี่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นไหม นี่พุทธพจน์ๆ ที่ศึกษามาแล้ว ศึกษามาแล้วนี่ ดัดแปลงใจของเราให้เข้ากับพุทธพจน์ ไม่ใช่ว่าพุทธพจน์มาเข้ากับใจของเรา ถ้าพอใจก็เป็นพุทธพจน์ ถ้าไม่พอใจก็แบบมันแต่งเติมเข้ามา นี่ถ้ากิเลส

มันชอบก็ว่าพุทธพจน์ นี่แก้ไข เรื่องพยายามเอาพุทธพจน์แก้ไขเข้ามาให้เป็นความพอใจของตน

มันไม่ใช่ มันต้องแก้ไขหัวใจของเรา หัวใจของเราเนี่ย ถ้ามันตรง มันตรงแล้วมันมีธรรมชาติหรือไม่ ถ้ามันตรงมันต้องตรงที่เรา ศีลสมาธิปัญญามันเกิดที่นี้ ถ้ามันเกิดที่นี้มันก็เข้าที่นั่น เข้ากับธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาหลวงตาท่านปฏิบัติมา เห็นไหม เวลาท่านศึกษามาเป็นถึงมหา ไปหาหลวงปู่มัน หลวงปู่มันบอกเลย “มหา สิ่งที่ศึกษามา ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสูงส่งมาก เก็บไว้ในลิ้นชักในสมองไว้ แล้วลั่นกุญแจมันไว้ อย่าให้มันออกมา แล้วปฏิบัติไป ถ้าปฏิบัติไปถึงที่สุดแล้ว มันจะไปเป็นอันเดียวกัน” สิ่งนั้นเป็นทฤษฎี เป็นชื่อทั้งหมดเลย แต่ตัวจริงไม่มี

ตัวจริง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านประพฤติปฏิบัติของท่านขึ้นมา ครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นมา มันเป็นตัวจริงในใจ เพราะตัวจริงในใจนั้น ใจของมันพูดได้ พระปัจเจกพุทธเจ้า เห็นไหม ที่ว่าตรัสรู้เองโดยชอบ แต่ท่านไม่ได้วางธรรมวินัยไว้ นี่ไง ท่านบอกถึงทฤษฎีอันนี้ไม่ได้ใจ แต่ถ้าความจริงในใจก็มีอยู่ในใจใจ แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นไหม สิ่งที่เป็นจริงในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วรื้อสัตว์ชนสัตว์ ด้วยธรรมด้วยวินัย ด้วยธรรมด้วยวินัยคือพุทธพจน์นี้ พุทธพจน์ที่เป็นบาลี ที่วางไว้เนี่ย แล้วถ้าเราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ถ้ามันเป็นจริงขึ้นมาเนี่ย มันเป็นอันเดียวกัน

หลวงปู่มั่นบอกมันเป็นอันเดียวกัน หลวงปู่มั่นบอกว่ามันเป็นอันเดียวกัน แล้วคนที่เป็นอย่างอันเดียวกัน มันจะไปลบหลู่ความเห็นในใจของตนได้อย่างไร เพราะถ้ามันเป็นอันเดียวกัน ก็เรารู้อยู่ในหัวใจ แล้วพุทธพจน์ พุทธพจน์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็สาธุ แต่ความจริงในใจๆ อันนั้น ถ้าความจริงในใจอันนั้นเห็นไหม นี่ไง มันถึงว่าถ้าปฏิบัติแล้วมันจะเป็นอันเดียวกัน ถ้ามันเป็นอันเดียวกันแล้วเนี่ย เราถึงมาประพฤติปฏิบัติแก้ไขหัวใจของเราให้เข้าสู่พุทธพจน์ ไม่ใช่ว่าถ้าถูกใจก็พุทธพจน์ ถ้าไม่ถูกใจบอกไม่ใช่ แต่กิเลสมันชอบมันก็ว่าใช่ แล้วกิเลสมันดัดแปลง กิเลสมันล่อลวงขึ้นมาก็บอกไม่ใช่ ใจไม่ใช่นั่นแหละ ถ้ามันฝันทำแล้วทำให้มันเป็นจริงขึ้นมา นี่มันจะมาปราบปรามกิเลส ใจที่ว่าไม่ใช่ นั่นนะ ทูบหัวมัน ทูบหัวใจไม่ใช่นั่นนะ ทูบหัวใจกิเลสมันลงไป ถ้าทูบหัวกิเลสลงไป อ้อ...ใช่ๆ ใจที่ว่าไม่ใช่ๆ ทูบหัวมันลงไป ถ้ามันทูบหัวมันได้นะ แต่ไม่ได้ทูบใจ ทูบไม่ได้ ทิฏฐินี้ทูบไม่ได้ กิเลสแต่ไม่ได้นะ ห้ามแต่ะ กิเลสขำใครอย่าแต่ะ มันเองก็ไม่ยอมแต่ะ และมันก็ไม่ปฏิบัติด้วย

นี่ถ้ามันปฏิบัติขึ้นมาซะ พุทธพจน์ก็สาธุ เราก็มาแสวงหาอยู่ นี่วันนี่วันสำคัญทางพุทธศาสนา พระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ ถ้าไม่ระลึกถึงบุญถึงคุณ ระลึกถึงบุญถึงคุณนะ มันน่าตกใจ น่าเสียวนะ คนคนหนึ่ง หรือทั้งคณะนั้นคณะหนึ่ง มีความเห็นผิด แล้วปฏิบัติหันไปทางอื่น ปฏิบัติ ยิ่งปฏิบัติไปยังทางมรรคทางผลไป แล้วมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาชักกลับมา โน้มน้าว มาชักจูงกลับมา นี่คนที่ปฏิบัติผิดมันไม่รู้ตัวว่ามันผิด แต่คนที่ปฏิบัติถูกแล้วมาเห็นถึงความผิดของตน แล้วมีเอกบุรุษ มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้มาชักนำ มาโน้มน้าว มาชักนำกลับมาได้ แล้วยังสั่งสอนให้ทะลุปรุโปร่ง ให้พ้นจากกิเลสไปได้ มันจะระลึกถึงบุญถึงคุณขนาดไหน มันจะระลึกขนาดไหน นึกถึงเมื่อไรมันก็เสียวอกหัวใจนะ ถ้าไม่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเราก็ลงนรกอเวจีไปแล้ว

ถ้ามันทำคุณงามความดีได้ตามสมบัติ มันก็ไปเกิดบนพรหมเท่านั้น ถ้ามันได้ตามสมบัติ ดุริ เทวทัตก็ได้ตามสมบัติเหมือนกัน แปลงตัวเป็นงูใหญ่ไปอยู่บนศีรษะของอชาตศัตรู นั่นนะเพราะมันมีฤทธิ์มีเดช มันถึงเป็นผู้วิเศษ มันถึงเป็นผู้วิเศษ มันจะเกิดทิฏฐิมานะจรดฟ้า มันจะเกิดอหังการ มันจะเกิดการพยายามเหยียบย่ำหัวใจของสัตว์โลกให้อยู่ในอุ้งตีนของตน แล้วไม่มีใครอยู่หอก ไม่มีใครยอมอยู่ เพราะไม่มีใครยอมอยู่มันถึงได้เกิดทิฏฐิมานะ มันถึงจะทำลายเขา นี่ไง มันถึงจะลงนรกใจ นี่พวกที่มีทิฏฐิมานะแล้วอยากให้เขาอยู่ในอุ้งตีนของตน มันไม่มี

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีแต่เมตตา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีแต่ชักผู้ที่หลงผิดให้กลับมาถูก ดึงกลับมาๆ เห็นไหม นี่ถ้าผู้ที่มีคุณธรรมในหัวใจ เวลามันระลึกถึงแล้วมัน..คนเรานะ ถ้ายังไม่รู้สึกตัว มันคิดอะไรไม่เป็นประโยชน์หรอก แต่ถ้ามันรู้สึกตัวแล้วมันเสียวนะ มันเสียวนะ โอ้โฮ ชีวิตนี้จะไปอยู่แล้ว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชักกลับมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอบรมสั่งสอนบ่มเพาะขึ้นมาจนถึงที่สุดแห่งทุกข์ เสวยวิมุตติสุข วิมุตติสุขอยู่ในใจนั้น มันเป็นข้อเท็จจริงในใจนั้น สุขอันนั้นเป็นสุขแท้ แล้วไม่มีสิ่งใดเข้าไปเจือปนได้

สิ่งใดมันอยู่ภายนอก มันอยู่รอบนอก เพราะสอุปาทิเสสนิพพาน พระอรหันต์ที่ยังดำรงชีพอยู่มันก็มีธาตุ ๔ และขันธ์ ๕ นี่เป็นภาวะ เพราะว่าเราเกิดมาเกิดมาจากไข่ เห็นไหม ในไข่ ในครรภ์ ในน้ำคร่ำ ในโอปปาติกะ การกำเนิดนี้ ถ้าสิ้นกิเลสไปแล้ว ถ้ายังไม่สิ้นอายุขัยมันก็ยังทรงชีพนี้อยู่ การทรงชีพนี้อยู่เห็นไหม แต่ทรงชีพอยู่แบบวิมุตติสุข มันไม่มีสิ่งใดเข้าไปถึงธรรมธาตุอันนั้นได้ ธรรมธาตุอันนั้นอาศัยธาตุขันธ์นี้ดำรงชีพจนกว่าเขาจะหมดอายุขัย

พระอรหันต์ในสมัยพุทธกาล เวลาไปลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะนิพพาน เห็นไหม “จงเห็นสมควรแก่เวลาของเธอเถิด จงเห็นควรเวลาของเธอๆ” นี่ไง ไม่ได้บอกหน้า บอกหลัง สมควรแก่เวลา สมควรแก่เวรแก่กรรม สมควรแก่การกระทำ สมควรแก่ชีวิตนั้น ไม่มีอะไรข้างหน้าข้างหลัง นี่ไง ถ้ามันเป็นจริง ๆ ความเป็นจริงอันนั้น สิ่งที่เป็นจริงอันนั้นเป็นความสุขจริง แล้วมันถึงเห็นความเป็นจริงอันนั้นได้

ถ้าเห็นความจริงอันนั้นได้ นี่มาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยการระลึกถึง บุญถึงคุณ ด้วยบุญคุณอันนั้น ด้วยความระลึกถึงอันนั้น เห็นไหม มาเฝ้าไม่ได้นัดได้หมายเลย ต่างคนต่างคิดเหมือนกัน ต่างคนต่างทุกข์ยากมาเหมือนกัน ต่างคนต่างจะหลุดออกไปจาก วงจรของสังขาร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชักกลับเข้ามา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้บ่มเพาะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้ชี้แนะ

นี่ทิฏฐิของคน กรณีอย่างนี้มันต้องกรณีระหว่างในครอบครัว ในครอบครัวของตน ทุกคนก็เห็นดีเห็นงามไปหมด ในครอบครัวของตน ใครจะว่าในครอบครัวของตนเป็นคนไม่ดี แต่ทุกคนจะให้เป็นคนดี มันดีจริงหรือเปล่าละ นี่พูดกันรู้เรื่องไหมละ ทิฏฐิमानะมันเป็นอย่างนั้น นี่ในครอบครัว เรื่องอย่างนี้ในครอบครัวจะรู้เรื่องดี แต่นี่ในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไ้ทิฏฐิमानะนี่ต้องฆ่า ไ้ความเห็นผิดอย่างนั้นต้องฆ่า แล้วฆ่าอย่างไร แล้วฆ่าอย่างไร ที่ฆ่า หรือส่งเสริมมัน เทียบส่งเสริมกันไป

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศน์ว่าการไว้นะ ไ้พวกมหาโจร องค์โน้นก็ว่าเอ็ง อยู่ชั้นนั้น องค์นี้ก็ว่าเอ็งอยู่ชั้นนี้ ต่างคนต่างส่งเสริมกัน หลอกหลวงบริษัท ๔ เพื่อให้เข้ามา อุกฤษฏากออุปถัมภ์ นั่นคือมหาโจร ส่งเสริมกันอย่างนี้ใช้มัย ส่งเสริมกันแบบมหาโจร ไม่ได้ ส่งเสริมกันแบบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทิฏฐิमानะ อยู่ที่ไหนตามไปฆ่ามัน ตามไปฆ่ามัน ทำลายมัน ทำลายอันนั้น นี่กรรมดี กรรมดีจากภายใน กรรมดีจากการกระทำ นี่ศาสนาที่มีมรรคมีผลไ้ ถ้าศาสนาที่มีมรรคมีผลตัดแข่งตัดขามัน ก็เลศต้นหาความทะยานอยากในใจ ตัดแข่งตัดขามัน นั้นถึงจะเป็นสิ่งที่ถูก ไม่ใช่ไปส่งเสริมมัน ไม่ใช่ว่าสิ่งที่อยากได้อยากดี แล้วส่งเสริมมันขึ้นมา เขามีแต่ตัดแข่งตัดขามัน

ดูครูบาอาจารย์ของเราสิ นี่ดูหลวงปู่หล้าถือธุดงค์วัตร สิ่งใดที่เขาใส่บาตรมาเป็นของที่ถูกกับกิเลส ถูกกับความชอบใจ คนเรานะอยู่ในชุมชนใด อยู่ในภูมิภาคใด อาหารที่เคยกินมัน ถูกปาก นี่เวลาเขาใส่บาตรมา จับโยนทิ้ง อันไหนที่ถูกปากจับโยนทิ้ง เอาสิ่งที่ไม่พอใจฉัน นี่ นี่ ร่องรอยของการปฏิบัติ ร่องรอยของครูบาอาจารย์ของเราที่ท่านประพฤติปฏิบัติกันมา สิ่งใดที่

ถูกใจ สิ่งใดที่พอใจ จับมันเขวี้ยงทิ้ง สิ่งใดที่มันขัดแย้ง เออ อันนี้ดี อันนี้ดี ไม่ให้กิเลสมันกิน เรากินเพื่อบำรุงธาตุบำรุงชั้นเรากินเพื่อดำรงชีพ ไม่ให้กิเลสกินด้วย อะไรที่ชอบจับปาทั้งหมดเลย ที่ไม่ชอบ เออ อันนี้ อันนี้ดี เออ เอ็งกินอย่างนี้ นี่วิธีการของการปฏิบัติ วิธีการร่ำรอยของครูบาอาจารย์ของเรา ครูบาอาจารย์ของท่านทำแบบนี้

นี่ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงไม่ได้ส่งเสริมกิเลสตัดหาความทะยานอยาก ส่งเสริมแต่คุณธรรม ส่งเสริมแต่การกระทำ แล้วปฏิบัติไปแล้ว เห็นไหม ถ้าไม่มีชื่อเสียงประชาชนเห็นแล้วเขาดกใจ โห พระอยู่กันได้ยังไงนะนั่น โห..สงสาร อยากจะอุปฐาก อยากจะดูแล พระผู้นี้ซู้ทุกซู้ยาก แต่ครูบาอาจารย์เราชอบอย่างนี้ ใอันนั้นมันมารยาสาโดยแกล้งทุกซู้แกล้งจนใจ ทุกซู้จนอวดเขา ขายความจน ขายความจน ขายความทุกซู้ยาก ไม่ได้ขายมรรคขายผล มรรคผลนี่สำคัญ แล้วมรรคผลมันเกิดจากตำรากี่ไม่ใช่ เกิดจากการศึกษากี่ไม่ใช่ เกิดจากการปฏิบัติทั้งนั้น อัตตาหิ อัตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตนเท่านั้นที่จะชำระได้ ถ้าตนชำระได้ ตนต้องมีสติปัญญาดูแลหัวใจของตน อย่าเปิดช่องให้มันออกสิ ใอันนี้พอมันคิดอะไรก็เปิดช่องให้มันออก ไม่ใช่เปิดช่องให้มันออกนะ ยังส่งเสริมมันด้วย อ้อ กูคิดถูก กูคิดดี กูคิดเก่ง ใอันนั้นละมันจะตาย

แต่ถ้าเป็นความจริงสงสารกูเถอะ ใอันความคิดมันปวดร้าว ใอันความคิดทำให้เจ็บช้ำความคิดที่มันเกิดมา เกิดจากกูนี้สงสารกูเถิด แล้วพยายามรักษา ความคิดอย่าเกิดจากกูเลย ขอให้กูสงบระงับเข้ามา ถ้าจิตมันสงบระงับเข้ามาแล้ว ฝึกหัดใช้ปัญญา เวลาปัญญามันเกิดขึ้น มันจะมหัศจรรย์ใจของตน มันจะมหัศจรรย์ใจของตน ใจของเราเป็นได้แบบนี้หรือ ปัญญาที่เกิดจากภาวนามยปัญญาเกิดได้แบบนี้หรือ ปัญญาแท้จริงมันเกิดอย่างนี้หรือ ถ้าทำจริงเห็นจริง มันจะเห็นความมหัศจรรย์ของใจ

ศาสนาพุทธสำคัญมาก สำคัญตรงนี้ สำคัญของคนทีประพฤติปฏิบัติขึ้นมาเป็นความจริงขึ้นมาได้ เป็นความจริงขึ้นมาได้ มันถึงเป็นการยืนยันว่าธรรมะยังมีอยู่ใจ ใอันที่พูดธรรมะๆ กันนี้ มันพูดเรื่องอะไรกัน พูดธรรมะๆ นี่มันพูดเรื่องอะไรกัน แต่ถ้ามันเป็นจริงขึ้นมาในใจของเรา มันเป็นจริงๆ นะ กรรมดี ทำดี เป็นสมบัติของสมณะ เอวัง